

Imn umbrei

Followed by: 0 authors

vol. Umbră lucidă

POEZII ✕

Ionuț Caragea

📅 7 ani în urmă

sunt o scânteie prinsă între două umbre

umbra celui ce sunt și umbra

celui care-am fost cândva

aventura mea a-nceput

într-o noapte tăcută în care fierbinți

mi-erău dorințele și lacrimile reci

pe atunci visam ca Soarele

să-mi dezlege umbra de picioare

să rătăcesc printre stele...

dar știam că umbra mea

acest câine cu limba tăiată

acest profanator al mormântului meu viu

acest detectiv al morții angajat

în urmărirea sufletului meu ziler

Acest text îți aparține
Current Status: Private

EDITEAZĂ TEXTUL

UNHIDE

1267 vizualizări | 2 opinii

INTERACȚIONEAZĂ

▼ -0 | +0 ▲

FII LA CURENT

Notify me on each new comment

OFF

REPLIES AND TRANSLATIONS

Suggest a translation

Send a reply

Suntem sociali

Like

284 people like this. Sign Up to see what your friends like.

Avem newsletter

Adresa email. Nu

MĂ ABONEZ

Newsletter-ele de la noi sunt rare, iar atunci când trimitem un email, el vine cu informații noi și interesante despre site, despre noi facilități și

această fantomă a morții eterne

care mă urmărea la tot pasul

avea nevoie de pași să respire

o bătaie de inimă

astfel am rămas în coconul

viselor mele nesfârșite

eram precum un înger

care se năștea captiv

ca o lumină pe coridorul umbrelor

da, da, nu mi-am imaginat

niciodată umbrele ca fiind

îngeri păzitori îndreptându-ne pașii

spre lumea în care ne-am născut morți

și-n care ne întoarcem căutători de fericire

eram doar clona umbrei mele

ne-mbrățișam în jocuri de cuvinte simple

ne-ascundeam în jocuri de lumini

și de imagini succesive

privind cum pe retina mea

își făcea cuib umbra unei păsări de pradă

degeaba îmi întrebam umbra

de ce îmi ține în continuare de urât

de ce nu pleacă, să tragă cu urechea

la ce se spune despre

mântuirea mea

pur și simplu mă ignora

iar eu nu puteam decât să privesc

alte umbre istovite

imprimare prea adânc în lumină

în timp ce prin gând îmi trecea un copil

crescut la periferia memoriei

astfel am devenit sclavul aceleiași cărți

și umbra unui munte de om

înălțat la ceruri

dar în înaltul cerului meu

erau doar păsări de pradă

iar eu stăteam cu capu-n pământ

și le priveam doar umbrele

rotindu-se-n jurul meu

ca într-o horă

a morții

anii treceau, eu sălășluiam

în memoria pașilor mei

în memoria fiecărei amprente

în memoria umbrei

ce m-aștepta cuminte

lungită în nesăpata și nesătula gură de pământ

degeaba încercam s-o întemnițez

într-un contur epidermic

căci patima imperfecțiunii se preschimba

într-o lacrimă pe care o vărsam peste lume

cândva mă întrebam

dac-aș putea plămădi din pământ, suflare și lacrimi

din întuneric și lumină, din fericire și patimi

un trup și o umbră?

celui viu i-aș fi spus bărbat și l-aș fi lăsat să se joace

să vorbească cu a sa inertă jumate

și mă întrebam în continuare

dac-aș putea face două lumi diferite

care să se atragă și să se evite

nedorind să se cunoască vreodată

o lume de oameni și o lume de umbre

trăind și murind totodată

tot întrebându-mă și iar întrebându-mă

m-am întâlnit cu Iisus

venea de departe, de foarte departe

dintr-o direcție opusă

am făcut de îndată picnic la marginea drumului

i-am prezentat „credincioasa” mea umbră

el mi-a prezentat nevăzuții săi îngeri

apoi și-a scos desaga cu prescură

iar eu mi-am scos inima din piept

și o priveam în palmele sale

cum bate, cum bate...

ce să vă mai spun despre mine?

în prezent nimic nou sub Soare

doar o umbră descheiată la șireturi

cu mâinile-n buzunare

și șapca trasă bine pe cap

o umbră fără glas, fără nume

o umbră rătăcită prin lume

căutând un om descheiat la șireturi

cu mâinile-n buzunare

și șapca trasă bine pe cap

un om care trecuse cu o zi înainte

prin răspântia viselor

un om care vărsase o lacrimă

la troița umbrelor

un om care acum poate simți toate cuvintele

rămase pe drumuri

strivite de pași, înghițite de umbre

ascunse de gura lumii

ascunse de nevoile imperative

ale unei iubiri cu dinți ascuțiți

un om care ascultă foșnetul ierbii

leagănul de lemn

plânsul subțiat

de închiderea pleoapei

umbra apropiindu-se-ncet

ca o ghilotină

cu aripi

da, da, oricât de pustii ar fi viețile

ca niște străzi pe care doar praful mai circulă

ne dăm întâlnire cu umbrele

și mergem împreună în întâmpinarea dezastrelor

mergem încolonați, oameni și umbre

fiecare ne dorim să fim altceva

într-un final și unii și alții

suntem îngeri și păsări negre

pe cerul din gura unui mort celebru

da, da, astfel s-a născut poetul

în văzul lumii indiferente

când totul era repetitiv și numai durerile

coborau până la rădăcinile umbrei

când sufletul meu, șarpe de aer

se strecura printre alte umbre speriate

printre alte umbre răstălmăcind necuprinsul

în timp ce moartea se plimba grațioasă

ca o lebădă neagră

creând o atmosferă apăsătoare

ca și cum cineva îmi puneă impozit pe suflet

iar respirațiile erau din ce în ce

mai greu de plătit

iar acum foamea mă-ndeamnă să mușc din
prezent

acest sandviș cu singurătate între două felii de
timp

pe care tot cu umbra trebuie

să-l împart frățește

Reply

★ impozit pe suflet...

Teodor Dume - 7 ani în urmă

mă bucur c-am avut privilegiul de-a citi acest text între copertile cărții "Umbră lucidă", carte care mi-a fost înmănată personal de domnul Ionuț Caragea cu ocazia zilei sale de naștere (12 aprilie). textul este un colaj, așa cum spune autorul, și vine să definească esența din titlu, și nu numai.

"mergem încolonați, oameni și umbre

fiecare ne dorim să fim altceva

într-un final și unii și alții

suntem îngeri și păsări negre

pe cerul din gura unui mort celebru"

citind colajul și celelalte texte din cuprinsul cărții nu pot decât să confirm punctările făcute în prefața cărții de către Maria-Ana Tupan: "Această artă poetică în negativ, definind creația prin afirmarea contrariului ei, conferă gândirii poetice profunzime, relief, sugestivitate. Poezia e în esență joc, reprezentare, de unde dificultatea de a stabili luna carea limbajului în diferite structuri de sens. Poemul din debutul volumului definește misterioasa existență a poetului ca sursă de perplexitate."

și da,

"da, da, astfel s-a născut poetul

în văzul lumii indiferente

când totul era repetitiv și numai durerile

coborau până la rădăcinile umbrei"

pătrund în umbră și luminez

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲

răspuns domnului Teodor Dume

Ionuț Caragea - 7 ani în urmă

Teodor Dume a fost dintotdeauna un gentleman pe poezie.ro, iar de curând am descoperit că este la fel și în viața reală. Gestul domniei sale mă onorează și mă bucură.

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲

Showing 1-2 of 2 items.

ADAUGĂ OPINIA TA!

Title

Body

SEND

Despre Agonia Network

Vizitezi versiunea Alpha, care este o versiune încă în lucru!

Varianta stabilă, cu mai puține funcționalități, este [poezie.ro](#).

Pe această versiune poți întâlni într-adevăr diverse probleme de funcționare, dar multe din problemele întâlnite pe vechiul site sunt rezolvate. În plus există multe facilități noi și super interesante!

Îți mulțumim pentru înțelegere!

Agonia Internațional

[Agonia English](#)

[Agonia Francais](#)

[Agonia Espanol](#)

[Agonia Deutsch](#)

Links

[Spell Checker Română](#)

[Dictionar de rime](#)

[Proza Romaneasca](#)

Sub-site-uri Agonia

[Agonia Image Bank](#)

[Agonia Links](#)

[Agonia Top](#)

[Agonia](#)